

Lov er overdraget til Institutionen »Dobbeltscenen«, kommer Bestemmelserne i Lov Nr. 130 af 13. Maj 1911, herunder Bestemmelsen om Tilbagebetaling af de indtil Nyordningens Ikrafttræden fra Statskassen modtagne Forstrækninger, ikke til Anvendelse.

Naar Institutionen maatte blive opløst, skal Ministeren efter Lovens § 18 snarest for Rigsdagen fremsætte Forslag til en ny Ordning.

Lov Nr. 130 af 13. Maj 1911 ophører at have Gyldighed med Udgangen af det nærmest efter Institutionens Opløsning følgende Teateraar.

I Bemærkningerne til det forelagte Lovforslag, der væsentlig stemmede med den vedtagne Lov, nævnes først, at der ved de to Love af 31. Marts 1928, om Opførelse af en Bygning til Brug for Statsradiofonien og vedrørende det kongelige Teaters Bygnings- og Sceneforhold, blev truffet Bestemmelse om Indførelse af Dobbeltscenedrift ved det kongelige Teater.

At Overgangen til den saaledes udvidede Drift maatte medføre Ændringer med Hensyn til Teatrets Ledelse, har man stadig været klar over, men det har desuden været Undervisningsministeriets — og formentlig ogsaa Rigsdagens — Mening, at denne Lejlighed skulde benyttes til Revision af Loven af 13. Maj 1911 om det kongelige Teaters Stilling og økonomiske Forhold. Denne Opfattelse deles ogsaa af den nuværende Regering, som derfor straks efter sin Tiltrædelse tog Sagen op til Overvejelse.

Der gøres derefter kortelig Rede for Principperne i Loven af 13. Maj 1911, som atter byggede paa Ordningen efter Loven af 13. Marts 1903, hvorefter det kongelige Teater har til Opgave uden Ensighed at opføre de bedste dramatiske Værker, saavel af ældre som af yngre, navnlig danske, Forfattere og Komponister. Teatret er en Statsanstalt og drives under Ministerens Overtilsyn, men ledet af en egen Bestyrelse. Staten stiller Bygningerne til Raadighed uden Udgift for Driften og betaler Vedligeholdelse og Afgifter af Bygningerne, et Beløb til Bestyrelseslønnning samt et fast aarligt Tilskud. I øvrigt er Teatrets Økonomi selvstændig og skal hvile i sig selv; Teatrets Driftsbudget optages ikke i Finansloven. Eventuelt Driftsoverskud henlægges til en Reservefond.

Naar der nu maa være Enighed om, at Ordningen i en Aarrække ikke har været tilfredsstillende, betyder dette efter Ministeriets Opfattelse ikke, at den Tanke, man den Gang søgte at realisere, nemlig at give Teatret Selvstyre, har været forfejlet. Grunden maa først og fremmest søges i, at den bestaaende Ordning i sine Enkeltheder under de ændrede